

Postanowienie z dnia 27 października 2006 r.

I PZ 18/06

Uiszczenie opłaty w niższej wysokości niż wymagana od zażalenia wniesionego przez adwokata jest nienależnym opłaceniem pisma, które z tego względu podlega odrzuceniu bez wzywania o uiszczenie pozostałej części opłaty (art. 130² § 3 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Józef Iwulski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 października 2006 r. sprawy z powództwa Marii T. przeciwko Szkole Podstawowej w S.W. o przywrócenie do pracy, na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu z dnia 22 czerwca 2006 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2006 r. [...] Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu oddalił apelację pozwanej Szkoły Podstawowej w S.W. od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Wieluniu z dnia 11 października 2005 r. [...], którym powódkę Marię T. przywrócono do pracy na poprzednich warunkach. W dniu 24 marca 2006 r. pozwana reprezentowana przez adwokata wniosła za pośrednictwem poczty skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, nie uiszczając opłaty sądowej. W dniu 5 kwietnia 2006 r. adwokat reprezentujący pozwaną przesłał do Sądu Okręgowego egzemplarz skargi kasacyjnej z naklejonymi na nim znakami opłaty sądowej w wysokości 30 zł. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną, podnosząc, że nie została ona należycie opłacona przy wniesieniu, a opłata została przesłana w dniu 5 kwietnia 2006 r., już po upływie terminu (art. 130² § 3 k.p.c.). Na to postanowienie pozwana wniosła zażalenie, uisz-

czając opłatę sądową w kwocie 6 zł. Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w Sieradzu odrzucił zażalenie pozwanej, podnosząc w uzasadnieniu, że należało od niego uiścić opłatę w wysokości 30 zł. Tymczasem zawodowy pełnomocnik uiścił opłatę w wysokości niższej niż wymagana.

Na to postanowienie pozwana wniosła zażalenie, zarzucając „niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy przez nie uwzględnienie dokonanej opłaty sądowej w części na poczet całej stałej opłaty sądowej”. W uzasadnieniu zażalenia pozwana przyznała, że uiściła opłatę w wysokości 6 zł, jednak uiszczenie opłaty sądowej w części nie powinno powodować odrzucenia zażalenia, a brak pełnej opłaty może być uzupełniony w każdym czasie na wezwanie sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.), od zażalenia wniesionego w sprawie z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przekracza 50.000 zł, pobiera się opłatę podstawową w kwocie 30 złotych. Opłata podstawowa jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c. (tak niepublikowane dotychczas uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2006 r., II UZP 11/06, teza - Biuletyn SN 2006 nr 9 oraz z dnia 21 listopada 2006 r., III CZP 109/06, teza - LEX nr 197685, a także niepublikowane postanowienia z dnia 2 czerwca 2006 r., II UZ 14/06, z dnia 3 października 2006 r., III UK 100/06, oraz z dnia 9 października 2006 r., V CSK 302/06). Zgodnie z tym przepisem, zażalenie podlegające opłacie w wysokości stałej (także opłacie podstawowej), wnoszone przez zawodowego pełnomocnika procesowego (adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego), powinno zostać opłacone pod rygorem odrzucenia, bez uprzedniego wzywania o uiszczenie opłaty. Pełnomocnik pozwanej, przy wniesieniu zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 kwietnia 2006 r. uiścił opłatę, lecz w wysokości niższej niż wymagane 30 zł. Argumentacja pozwanej, że sąd, przed odrzuceniem zażalenia powinien wezwać ją do uzupełnienia brakującej części opłaty, nie ma oparcia w przepisach. W tym zakresie decydujące jest kategoryczne brzmienie art. 130² § 3 k.p.c., zgodnie z którym sąd odrzuca pismo bez wezwania o uiszczenie opłaty (por. np. niepublikowane postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2006 r., V CZ 42/06). Według art. 130² § 1 k.p.c., każde pismo procesowe wniesione przez profe-

sjonalnego pełnomocnika nieopłacone należycie podlega zwrotowi bez wzywania o uiszczenie opłaty, jeśli podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu. Chodzi więc o uiszczenie „należnej” opłaty od pisma, czyli opłaty określonej w stosownych przepisach, a nie opłaty w niższej wysokości. Uiszczenie opłaty w niższej wysokości niż wymagana jest „nienależnym opłaceniem pisma”. Przykładowo, apelacja wniesiona przez adwokata, bez spełnienia obowiązku zaokrąglenia w górę końcówki uiszczzonej opłaty stosunkowej do pełnego złotego, podlega odrzuceniu (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2006 r., III CZP 83/06, dotychczas niepublikowana, teza - LEX nr 197665). Skoro więc zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 kwietnia 2006 r. nie zostało należycie opłacone, to jego odrzucenie było zgodne z art. 130² § 3 k.p.c.

Z tych względów, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

=====